

Prof. zw. dr hab. Ewa Komorowska
Instytut Filologii Słowiańskiej
Uniwersytetu Szczecińskiego

Szczecin, 20 grudnia 2015 roku

**Ocena dorobku naukowego dra Tomasza Szutkowskiego
w przewodzie habilitacyjnym wszczętym przez Radę Naukową
Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego**

Dr Tomasz Szutkowski jest absolwentem dwóch specjalności filologicznych: filologii rosyjskiej i filologii polskiej. Studia magisterskie z filologii rosyjskiej i licencjackie z filologii polskiej ukończył na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego. Od 2009 roku do chwili obecnej pracuje w Uniwersytecie Szczecińskim w Zakładzie Translatoryki i Lingwistyki Konfrontatywnej Instytutu Filologii Słowiańskiej US. W Uniwersytecie Szczeciński dr Tomasz Szutkowski został zatrudniony na stanowisku adiunkta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk humanistycznych.

1. Rozwój naukowy dr. Tomasza Szutkowskiego przed uzyskaniem tytułu doktora nauk humanistycznych

Rozwój naukowy dra Tomasza Szutkowskiego został zainicjowany w czasie studiów filologicznych, gdy Tomasz Szutkowski podjął równoległe studia filologiczne: rusycystyczne i polonistyczne. W kręgu jego zainteresowań badawczych znalazły się zagadnienia frazeologiczne i onomastyczne. Przedmiotem analiz prowadzonych przez Tomasza Szutkowskiego staje się problematyka semantyki nazw własnych, jak również funkcjonowanie nazw własnych w jednostkach frazeologicznych współczesnego języka polskiego i rosyjskiego. Tym właśnie zagadnieniom Tomasz Szutkowski poświęcił pracę magisterską, w której podjął próbę konfrontacji polskich i rosyjskich korpusów frazeologizmów z komponentem onomastycznym, ze zwróceniem szczególnej uwagi na rolę nazwy własnej w procesach motywacyjnych znaczenia frazeologicznego. Drugi kierunek badawczy – polonistyczny związany był z tematyką antroponimów.

Rezultatem analiz lingwistycznych stały się dwie prace: magisterska na temat: *Оним в составе фразеологических единиц* przygotowana w Instytucie Filologii Słowiańskiej pod kierunkiem prof. Michaiła Aleksiejenki i licencjacka pt. *Antroponimia Ziemi Pyrzyckiej*, przygotowana w Instytucie Polonistyki i Kulturoznawstwa pod opieką naukową prof. Aleksandry Belchnerowskiej. Ze względu na merytoryczną wartość pracy (materiał badawczy monografii został zebrany i opracowany na podstawie ksiąg metrykalnych parafii) i możliwość jej promocji w rejonie Pyrzyc, Tomasz Szutkowski został zachęcony do wydania poszerzonej pracy licencjackiej drukiem. Monografia przyczyniła się nie tylko do zbadania nadawanych w latach 1945-2004 imion, ale także – do popularyzacji wiedzy z zakresu onomastyki wśród mieszkańców regionu, a tym samym stała się wzorem praktycznego wykorzystania pracy naukowej dla środowiska.

Okres studiów uniwersyteckich był również czasem pracy w Kole Naukowym Sławistów, w którym Tomasz Szutkowski dwa lata pełnił funkcję prezesa koła. W ramach pracy KNS Tomasz Szutkowski w 2002 roku zorganizował międzynarodową konferencję młodych naukowców z cyklu: *Świat Słowian w języku i kulturze*, a w 2003 roku współuczestniczył w przygotowaniu *Niemiecko-polskich warsztatów lingwistycznych*, które odbyły się w Instytucie Sławistyki Uniwersytetu w Rostoku.

Problematyka semantyki nazw własnych w jednostkach frazeologicznych znalazła odzwierciedlenie w szeregu artykułach publikowanych po uzyskaniu stopnia magistra. Są to, między innymi, *Оним как средство мотивации фразеологического значения в русском и польском языках*; *Образ человека в русских и польских фразеологизмах с антропонимическим компонентом*; *Фразеология библейского происхождения с антропонимическим компонентом в современном польском и русском языках (к постановке вопроса)* itd.

Stopniowo zainteresowania naukowe Tomasza Szutkowskiego skupiły się na funkcjonowaniu nazw własnych w jednostkach paremicznych. Tomasz Szutkowski na materiale dwóch języków: polskiego i rosyjskiego omawia, między innymi, *Имя в структуре присловия* czy *Опозиcję nomen proprium – nomen appellativum w strukturze jednostek paremiologicznych*. Szczególne miejsce w opisie jednostek paremiologicznych prowadzonym przez Tomasza Szutkowskiego zajmują zagadnienia językowo-kulturowych uwarunkowań funkcjonowania przysłów. Materiał badawczy Tomasza Szutkowskiego stanowią polskie i rosyjskie prace paremiograficzne takie, jak: *Пословицы русского народа* W. Dała czy *Nowa księga przysłów i wyrażen przysłowiowych polskich* pod red. J. Krzyżanowskiego.

Wyniki studiów nad jednostkami paremicznymi z komponentem onomastycznym zaowocowały powstaniem rozprawy doktorskiej *Имя собственное в составе паремийных единиц (на материале русского и польского языков)*. W 2008 roku na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu Tomasz Szutkowski uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa słowiańskiego.

2. Rozwój naukowy dra Tomasza Szutkowskiego po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych dr Tomasz Szutkowski przygotował do druku monografię doktorską, uzupełnioną o najnowsze osiągnięcia nauki w tym zakresie. Zmodyfikowana wersja rozprawy doktorskiej od tytułem *Паремийные единицы с ономастическим компонентом в современных русском и польском языках* ukazała się w 2010 roku.

Początkowo okres po uzyskaniu stopnia doktora nauk humanistycznych jest jeszcze kontynuacją poprzedniej problematyki badawczej. W tym czasie wydawane są w kraju i za granicą w rosyjskiej bądź polskiej wersji językowej tematyczne artykuły, np. *Имя собственное в составе паремийной единицы (лингвокультурологический аспект)*, Белгород 2008; *Андроцентризм и его языковое проявление в паремийных единицах с компонентом-антропонимом*, Szczecin 2008; *Церковные варианты личных имён в русских паремиях как средство отражения христианской культуры и традиции народа*, Lublin-Równe 2010; *Paremiologia i onomastyka w perspektywie współczesnych badań lingwokulturologicznych*, Warszawa 2010; *Nazwy własne w kontekście procesu apelatywizacji. Jednostki paremiologiczne z komponentem onomastycznym w praktyce leksykograficznej (współczesność i perspektywy)*, Москва-Магнитогорск-Новосибирск 2009.

Kolejny krąg zagadnień lingwistycznych dra Tomasza Szutkowskiego wiąże się z zagadnieniami paremiologii i paremiografii. Językoznawca rozpoczyna wnikliwe studia and rosyjską i polską paremią. Dra Szutkowskiego interesują zarówno rozważania teoretyczne dotyczące zagadnień terminologicznych przysłów, jak i ich lingwistyczne opisy. Problematyka paremiologiczna znalazła odbicie w kilku artykułach: *Przysłowie właściwe jako centralna jednostka w systemie paremiologicznym*, Szczecin 2010; *O metajęzyku współczesnej paremiologii*, Szczecin 2012; *Современная паремология и её соотношение с другими научными дисциплинами*, „Annales Neophilologiarum”, z. 6, 2012; *Русско-*

немецко-польско-испанские паремийные параллели как средство отражения общеевропейской культуры, Granada 2011 itd. Zasygnalizowane badania językowe doprowadziły do przygotowania monografii pt. *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy*, będącej podstawą procesu habilitacyjnego.

3. Ocena monografii habilitacyjnej pt. *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy*

Przedstawiona do oceny monografia habilitacyjna na temat: *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy* skłania do kilku refleksji. Jest to praca teoretyczna, której celem, jak pisze Autor, stało się „zbadanie sposobów oraz metod opisu słownikowego jednostek paremicznych w języku rosyjskim i polskim, a także porównanie stanu rozwoju paremiografii obu wielkich słowiańskich tradycji przysłowioznawczych, które współistniały i ewoluowały obok siebie w zbliżonych warunkach historyczno-społeczno-kulturowych. Ponadto przeprowadzone analizy mają na celu zidentyfikowanie oraz omówienie najważniejszych problemów teoretycznych i metodologicznych opisu słownikowego paremii, z jakimi borykali się autorzy zbiorów i słowników paremiologicznych. Diagnoza stanu rozwoju paremiografii rosyjskiej i polskiej daje z kolei podstawy do wyznaczenia perspektyw jej rozwoju. Monografia mieści się w kręgu badań metaleksykograficznych”. Jakikolwiek wątpliwości u czytelnika mógłby wzbudzić cel pracy o charakterze teoretycznym, to uważna lektura monografii pozwala stwierdzić, że przedstawiony cel i przedmiot opisu został w monografii konsekwentnie zrealizowany. Innymi słowy, założenia Autora pracy znalazły swoją logiczną realizację w tekście monografii. Nadto właściwie został wybrany tytuł pracy: *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy*, gdyż treść monografii obejmuje problematykę paremiologiczną dwóch języków rosyjskiego i polskiego. Podtytuł pracy: stan, problemy, perspektywy również znajduje odzwierciedlenie w poszczególnych rozdziałach monografii.

Monografia: *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy* składa się ze wstępu, sześciu rozdziałów oraz zakończenia, a także spisu bibliograficznego literatury przedmiotu wraz z wykazem źródeł paremiograficznych (oddzielnie dla języka rosyjskiego i polskiego).

W rozdziale pierwszym (*Podstawowe założenia. Metodologia i cel badań*, s. 15-24) dr Szutkowski omawia podstawowe założenia pracy, metodologię oraz cel badań. Rozdział nie

budzi zastrzeżeń. Autor w sposób logiczny wprowadza podstawowe założenia pracy i przedstawia jej strukturę.

Rozdział drugi stanowi omówienie granic paremiologii i problemu statutu jednostki paremicznej. Dr Szutkowski po przedstawieniu funkcjonujących interpretacji literackich i językoznawczych omawia problem statusu jednostki paremicznej w kontekście tak zwanego wąskiego i szerokiego podejścia do frazeologii. Opowiadając się za drugim stanowiskiem, traktuje paremie jako typ jednostki frazeologicznej, której przysługują następujące podstawowe parametry: reprodukowalność, ponadleksykalna budowa, dwupłaszczyznowa semantyka (znaczenie dosłowne i przenośne) oraz funkcja wtórnych środków nominacji językowej motywowana względami pragmatycznymi (charakterystyka zjawisk, obiektów, procesów, przekaz wartości etycznych, aspekt wychowawczo-pouczający). W systemie paremiologicznym wyodrębnia centrum, które tworzy *przysłowie właściwe* (ros. *собственно пословица*): jednostka frazeologiczna funkcjonująca w charakterze znaku sytuacyjnego w formie utartego i odtwarzanego zdania w gotowej, względnie stabilnej postaci; semantyczną cechą przysłowia właściwego jest dwustopniowe znaczenie – dosłowne (literalne lub eksplicytne) i przenośne (ukryte lub implicytne), powstałe na bazie powtarzalnej i typowej sytuacji; cel komunikacyjny tych jednostek polega na wtórnej, obrazowej i motywowanej pragmatycznie nominacji owych powtarzalnych sytuacji lub zjawisk. Obok przysłowia właściwego zasób paremiologiczny tworzą przysłowia kalendarzowe (prognostyki), przysłowia historyczne, aforyzmy, sentencje (maksymy) i zwroty przysłowiowe (nazywane też niekiedy powiedzeniami). Taka przyjęta definicja wyjściowa przysłowia nie budzi zastrzeżeń. Można by było oczywiście postawić pytanie, czy nie właściwsze jest jednak odróżnienie frazeologii od paremiologii, a tym samym potraktowanie paremiologii jako osobnej nauki lingwistycznej, ale oczywiście sprawa jest, jak dowiódł również dr Szutkowski, dyskusyjna i polemiczna, a Autor monografii nie tylko miał prawo, ale nawet powinien przedstawić własne stanowisko badawcze. I tak się stało.

Rozdziały trzeci (*Jednostki paremiczne na tle rosyjskiej tradycji paremiologicznej i paremiograficznej*, s. 67-173) i czwarty (*Jednostki paremiczne na tle polskiej tradycji paremiologicznej i paremiograficznej*, s. 175-275) mają analogiczną strukturę – rozpoczynają je przegląd dawnych zbiorów paremiologicznych, których powstanie zdecydowało o obecnym kształcie dorobku odpowiednio paremiologii rosyjskiej i polskiej.

W rozdziale trzecim dr Szutkowski omawia najstarsze źródła przysłów rosyjskich oraz przedstawia sposób zapisu jednostek paremicznych w najważniejszych słownikach rosyjskich poczynając od anonimowego zbioru z 1690 roku *Повести или пословицы всенароднейшие*

no алфавитупoprzez publikacje I. Sniegiriewa, a zwłaszcza jego pracy z 1848 roku zatytułowanej *Русские народные пословицы и притчи*, w której autor opisuje i wskazuje źródła paremiologii rosyjskiej, z kolei poprzez przełomową publikację monumentalnego zbioru W. Dahla *Пословицы русского народа*, odnotowującego różnorodny i bogaty źródłowo materiał żywego języka rosyjskiego XIX wieku, aż po pojawiającą się w na początku XX wieku publikację – *Русская мысль и речь* M. Michelsona czy zbiór M. Rybnikowej *Русские пословицы и поговорки*, słownik W. Żukowa *Словарь русских пословиц и поговорок*. publikację W. Zimina i A. Spirina *Пословицы и поговорки русского народа. Большой толковый словарь* i zwieńczenie rozwoju paremiografii rosyjskiej w postaci wielkiej „trylogii” paremiologicznej, która powstała pod kierunkiem prof. W. Mokijenki w środowisku petersburskich uczonych. Po raz pierwszy w paremiografii za kryterium selekcji zgromadzonej kartoteki (liczącej ponad 155 000 jednostek) przyjęto parametr genologiczny (pierwsza część zawiera frazeologię ludową: „Большой словарь русских поговорок”; druga – obrazowe porównania: „Большой словарь русских народных сравнений”; trzecia – przysłowia: „Большой словарь русских пословиц”). Podobnie konsekwentnie opisany jest materiał polskojęzyczny paremii, z wykorzystaniem wiadomości tak rzetelnie zapisanych we wstępie do najważniejszego dzieła w polskiej paremiologii i paremiografii, jakim jest *Nowa księga przysłów i wyrażeń przysłowiowych polskich* (1969-1978) pod redakcją J. Krzyżanowskiego. Dr Szutkowski w części rosyjskojęzycznych i polskojęzycznych prac paremiograficznych szczegółowo omawia wszystkie najważniejsze pozycje, starając się w jak najbardziej logiczny sposób przekazać zarówno idee, które stanowiły podstawę tworzenia poszczególnych słowników, jak również poszukuje pewnych prawidłowości ich zapisu w słownikach. Rozdziały przeglądowe zasługują na pochwałę pod względem merytorycznego opisu. Autor nie tylko sięgnął do wielu pracowań słownikowych paremii, ale w sposób przejrzysty i z pewną dozą swady pisarskiej przedstawił najważniejsze informacje w nich zawarte. Jedyna moja uwaga (drobna) dotyczy tytułu rozdziału 3.1.1. który w obecnej wersji brzmi: *Najstarsze źródła paremiologiczne*, a zawiera również informację o pierwszych słownikach paremii. Toteż czy nie warto poszerzyć tytuł w następujący sposób: *Najstarsze źródła paremiologiczne i paremiograficzne*.

Rozdział piąty (*Implikacje dla teorii i praktyki paremiograficznej*, s. 277-342) ma charakter postulatyczny. Dr Szutkowski zgłasza postulat optymalnego modelu opisu słownikowego przysłów, uwzględniającego wszystkie wymienione przez G. Permiakowa parametry oraz społeczno-komunikacyjny kontekst. Mając na uwadze powyższe spostrzeżenia, Autor zarysowuje dwie ważne dla rozwoju paremiografii perspektywy –

projektu paremiologicznego słownika opisowego i paremiologicznego słownika ideograficznego. Dotychczas takie projekty nie zostały zrealizowane, a ich powstanie wypełniłoby znaczącą lukę w paremiologii i paremiografii słowiańskiej – pisze Szutkowski. Pomysł wydaje się ciekawy, a i założenia słownikowe przedstawione przez Szutkowskiego po wnikliwej analizie dotychczasowych słowników, niewątpliwie stwarzają podstawy do opracowania tego typu prac leksykograficznych paremii rosyjskiej i polskiej.

Ostatni rozdział (*Współczesne transformacje paremiczne w perspektywie paremiograficznej*, s. 343-409) jest poświęcony współczesnym transformacjom paremicznym w perspektywie paremiograficznej. Na tle dynamicznych procesów i przemian, jakie zachodzą we współczesnej przestrzeni społeczno-kulturowej, Autor pokazuje odrodzenie się paremiologii w postaci transformacji nazywanych też niekiedy antyprzysłowiami. Należy je traktować w kategoriach neologizmów paremicznych, które funkcjonują w nowym znaczeniu i zwykle towarzyszy im nacechowanie stylistyczne z wyrazistym odcieniem sarkazmu, ironii, dezaprobaty, niekiedy także humoru czy żartu. Antyprzysłowia powstają często jako wyraz negacji prawd czy są próbą dopasowania przysłów tradycyjnych do nowych zmieniających się realiów, a często antyprzysłowia są wyrazem kreatywności językowej i zwykłej zabawy językiem. Rozdział bardzo ciekawy, poszerzający spojrzenie na nową paremiologię.

Monografia nadto zawiera spis bibliograficzny prac polskich i rosyjskich. Autor postarał się dotrzeć do najważniejszych opracowań literatury tematu. Przyznam się nieskromnie, że brakuje mi jednak w bibliografii trzech słowników, tym bardziej, że słowniki przygotowane zostały w środowisku slawistycznym Wydziału Filologicznego US. Są to: H. Walter, E. Komorowska, A. Krzanowska i zespół *Niemiecko-polski słownik frazeologii biblijnej z komentarzem historyczno-etymologicznym*, Szczecin–Greifswald 2010, ss. 342; H. Walter, E. Komorowska, A. Krzanowska i zespół, *Niemiecko-polski słownik skrzydlatych słów, czyli w 80 skrzydlatych słów dookoła świata*, Szczecin 2013/wersja uzupełniona 2015; H. Walter, V. Mokijenko, K. Kusal, E. Komorowska, *Rosyjsko-Niemiecko-Polski Słownik Aktywnych Przysłów (z obcojęzycznymi paralelami i historyczno-kulturowymi komentarzami)*, Greifswald–Szczecin 2014, ss. 432.

Reasumując: w literaturze przedmiotu dotychczas brakowało opracowań teoretycznych, przeglądowych z zakresu paremiologii o charakterze porównawczym rosyjsko-polskim. Toteż monografia niejako wypełnia lukę wydawniczą w tym zakresie. Natomiast z punktu widzenia rozwoju badań nad paremiologią monografia nie tylko systematyzuje wiedzę w tym zakresie, lecz nadto otwiera drogę do dalszych wnikliwych analiz. Monografię dr. Tomasza Szutkowskiego czyta się jak powieść, dzięki wartkiej treści i pięknemu, wielobarwnemu

językowi polskiemu, którym napisana jest książka. Sądzę, że dzięki przystępnemu, niekiedy popularyzatorskiemu przekazywaniu treści, monografia znajdzie wielu czytelników, nie tylko wśród lingwistów.

Analiza dorobku naukowego dra Tomasza Szutkowskiego pozwala na pewną refleksję. Przedstawiony dorobek naukowy dr. Tomasza Szutkowskiego wyraźnie koncentruje się wokół problematyki frazeologii, paremiologii z paremiografią i onomastyki, rozpatrywanych zarówno od strony teoretycznej, jak i praktycznej. Niewątpliwie jednak przeważają prace teoretyczne, uwzględniające słownikowy materiał badawczy. Tematyka artykułów i sposób przekazywania wiedzy jest konsekwentny i logiczny, brakuje mi natomiast podsumowań ilościowych w formie, np. tabel, wykresów. Niewątpliwie metody statystyczne pozwoliłyby Autorowi na przedstawianie daleko idących wniosków i na jeszcze lepsze zobrazowanie zmian czy różnic zachodzących w przysłowia. Z przeglądu części naukowej można również wysnuć wniosek, że dr Tomasz Szutkowski lepiej czuje się w dłuższych formach analiz, jakimi są monografie, niż w krótkiej formie artykułu. Artykuły traktuje dr Szutkowski jako wprowadzenie w zagadnienie, a nie drobiazgową analizę materiału, być może obawiając się, że trudno na kilkunastu stronach przedstawić pełną logikę wykładu. Stąd też pewna tendencja dra Szutkowskiego do przygotowywania króciutkich kilkustronicowych artykułów. Proponowałabym jednak na przyszłość, aby dr Szutkowski rozważył możliwość opracowywania artykułów dłuższych, co niewątpliwie pozwoliłoby na bardziej wnikliwe omówienie zagadnień, jak również na wprowadzenie podsumowań ilościowych badanego materiału językowego.

Pomimo tych drobnych uwag, skłaniam się ku stwierdzeniu, że dr Tomasz Szutkowski jest dojrzałym językoznawcą o umiejętności samodzielnego myślenia i wyciągania wniosków z analiz naukowych. Nadto dr Tomasz Szutkowski wydaje się być przygotowany metodologicznie do prowadzenia dalszych badań w zakresie paremiologii, i nie tylko.

4. Udział w projektach badawczych

Dr Tomasz Szutkowski w latach 2011-2013 brał udział jako współwykonawca w międzynarodowym projekcie badawczym *Kultura a struktura slovanských jazyků v období globalizačních proměn: lingvoekologický přístup*, prowadzonych pod kierunkiem prof. dr hab. Ally Arkhanhelskiej, Univerzita Palackého v Olomouci, Czechy. Rezultatem wydawniczym badań stała się monografia pt. *Lingvokulturologický a lingvoekologický přístup ke studiu jednotek jazyka a řeči*, w której jeden z rozdziałów pt. *Paremiologia i ekologia jazyka*, został

przygotowany przez Tomasza Szutkowskiego (Olomouc 2013, s. 251-281). Konkluzja badań została przedstawiona w kilku wnioskach: „współczesna paremiologia w kontekście zadań ekologii języka powinna skupić się na badaniach historyczno-etymologicznych, dydaktyce przysłów oraz utrwalaniu aktualnie funkcjonujących jednostek paremicznych zarówno w postaci kanonicznej, jak i w postaci ich transformacji. Istotnym zadaniem pozostaje analiza dawnych źródeł tekstowych, w których kryje się rozproszona paremiologia, często nieuwzględniona nawet przez monumentalne opracowania paremiograficzne”.

Od 2012 roku Dr Tomasz Szutkowski bierze udział w badaniach realizowanych przez Uniwersytet w Granadzie (Hiszpania), temat: *Eslavística, caucasología y tipología lingüística (HUM827)* (kierownik: prof. Rafael Guzmán Tirado).

5. Działalność naukowo-organizacyjna

Dr Tomasz Szutkowski występuje z referatami na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych (w 26 konferencjach po uzyskaniu stopnia doktora), między innymi, w Warszawie, Wrocławiu, Gdańsku, Lublinie, Poznaniu, Zielonej Górze oraz w takich miastach, jak: Biełgorod (Rosja), Granada (Hiszpania), Greifswald (Niemcy), Magnitogorsk (Rosja), Mińsk (Białoruś), Moskwa (Rosja), Murmańsk (Rosja), Sankt Petersburg (Rosja) czy Wilno (Litwa).

Ponadto włącza się w działalność naukowo-organizacyjną konferencji. W latach 2007-2013 dr Tomasz Szutkowski pełnił funkcję sekretarza komitetu organizacyjnego Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Słowo. Tekst. Czas” organizowanej przez Instytut Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Szczecińskiego, Instytut Sławistyki Uniwersytetu Ernsta Moritza Arndta w Greifswaldzie (Niemcy), Instytut Języka Rosyjskiego im. W. W. Winogradowa Rosyjskiej Akademii Nauk oraz Komisję Frazeologiczną Międzynarodowego Komitetu Sławistów. W latach 2005-2013 był członkiem Kolegium Redakcyjnego oraz redaktorem technicznym cyklicznego tomu prac naukowych „Słowo. Tekst. Czas”.

Od 2014 roku dr Tomasz Szutkowski pełni funkcję sekretarza Kolegium Redakcyjnego czasopisma naukowego „Annales Neophilologiarum”.

Warto podkreślić, że dr Szutkowski został powołany na mocy Zarządzenia Nr 30/2011 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 marca 2011 roku w skład Rady Młodych Naukowców II kadencji w latach 2011-2013.

Nadto dr Tomasz Szutkowski wyróżnia się aktywną pracą na rzecz Wydziału Filologicznego, będąc od 2011 roku członkiem Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, w którym odpowiada za bieżącą kontrolę dokumentacji kierunków i specjalności

prowadzonych na Wydziale Filologicznym. Dr Szutkowski pomaga w przygotowaniu nowych kierunków na Wydziale Filologicznym, poświęcając tej pracy sporo energii i czasu. Ponadto brał udział w pracach Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia (kierunek filologia, specjalność filologia rosyjska) w trakcie wdrażania przepisów i norm Krajowych Ram Kwalifikacji dla Szkolnictwa Wyższego.

6. Działalność dydaktyczna

Dr Tomasz Szutkowski prowadzi różnorodnie tematycznie zajęcia z zakresu językoznawstwa współczesnego na kierunku neofilologia. Są to wykłady, ćwiczenia i laboratoria, np. z *praktycznej nauki języka rosyjskiego, teorii i praktyki przekładu tekstów specjalistycznych, leksykografii, paremiologii oraz seminaria licencjackie*. Dr Szutkowski należy zarówno do lubianych przez studentów wykładowców, jak i cenionych pod względem dydaktyki wykładu i przygotowania merytorycznego zajęć. W ocenie ewaluacyjnej studentów uzyskuje najwyższe oceny.

7. Działalność popularyzatorska

W ramach działalności popularyzatorskiej warto podkreślić zaangażowanie dr. Tomasza Szutkowskiego w działalność na rzecz Ziemi Pyrzyckiej. Od 2009 roku dr Szutkowski pełni funkcję Przewodniczącego Rady Naukowo-Programowej Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Pyrzycach, gdzie zajmuje się współtworzeniem oferty dydaktycznej dla Słuchaczy tegoż Uniwersytetu. W ramach działalności popularyzatorskiej niejednokrotnie wygłaszał referaty, np. na temat: *Stanu i rozwoju polszczyzny w dobie chrystianizacji (do końca XII wieku)* w czasie Seminarium „Dziedzictwo św. Ottona” (Urząd Miejski Pyrzyce, 2005) oraz *Współczesnej polszczyzny na progu XXI wieku (zjawiska, procesy, tendencje rozwojowe)* dla słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Pyrzycach (2009). Dwukrotnie wygłaszał wykład inauguracyjny w czasie Uroczystej Inauguracji Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Pyrzycach: *Co nam w duszy gra? Muzyka oczami językoznawcy. W stronę syntezy humanistycznej* (2010), *Kulturowy obraz kobiety* (2011) itd.

Dr Tomasz Szutkowski za działalność naukową otrzymał szereg nagród, spośród których należy wyróżnić Medal Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego *Amicus Scientiae et Veritatis* przyznany uchwałą Zarządu STN z dnia 28.10.2010 r. za badania naukowe w dziedzinie językoznawstwa, a szczególnie w zakresie onomastyki Pomorza Zachodniego czy Srebrną Odznakę Honorową Gryfa Zachodniopomorskiego nadana uchwałą Zarządu

Województwa Zachodniopomorskiego nr 1427/09 z dn. 12.10.2009 r. w uznaniu zasług dla rozwoju regionu.

KONKLUZJA KOŃCOWA

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowo-badawczego **Dr. Tomasza Szutkowskiego**, ze szczególnym uwzględnieniem monografii habilitacyjnej pt. *Współczesna paremiologia rosyjska i polska. Stan. Problemy. Perspektywy*, jak również działalność naukowo-organizacyjną na rzecz Uniwersytetu Szczecińskiego oraz popularyzowania wyników pracy naukowej na Pomorzu Zachodnim **stawiam wniosek o nadanie Panu Doktorowi Tomaszowi Szutkowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.**

Szczecin, 20 grudnia 2015 roku

E. Komonowska